

PERSSCHOUW

DE ZAKDOEK.

Sommige beelden moet men onthouden. Ook dit van ds v. d. Born uit zijn artikel in „Ons Kerkblad“ (Utrecht) betreffende de beweringen van Dr F. H. von Meyenfeldt over de kerk:

Het zal Dr. Von Meyenfeldt ook wel eens overkomen zijn, dat hij een preekverzoek heeft aangenomen naar een plaats, waar niemand hem kende, en dat de scriba schreef of domine een witte zakdoek in zijn rechterhand wilde dragen, om er aan herkenbaar te zijn, zodat de persoon, die hem kwam afhalen, kon weten: dit is Dr. Von Meyenfeldt, dat is de persoon, die ik hebben moet. Zo moest die witte zakdoek dienen als een merkteken, als een kenteken. Dat kenteken werd de norm voor het handelen van die broeder. Dat kenteken ziende, voegde hij zich bij Dr. Von Meyenfeldt en zeide hij: Ik zie, dat U Dr. Von Meyenfeldt zijt. Heeft de Heere aan Zijn kerk geen merktekenen gegeven, waaraan wij haar herkennen kunnen? Die merktekenen zijn voor ons de norm om er naar te handelen. Want wij zijn schuldig ons bij haar te voegen, en haar eenheid te onderhouden. Mij dunkt, het is nog al eenvoudig. Maar waarom dan in het labirynth der kerkelijke debatten een stelling poneren, welke ons er niet uitbrengt, maar ons in dit labirynth achter elkaar doet aankomen in een nooit eindigende cirkelgang? Nietwaar, de „ware kerk“ is de norm voor het institutioneel kerkelijk leven. Wij zullen nooit zeggen, dat wij aan die norm beantwoorden. Neen, ware kerk zijn wij niet. Maar elke kerkformatie vertoont er toch iets van. Maar de man, die Dr. Von Meyenfeldt kwam afhalen vroeg een kenteken, om uit de vele reizigers zijn domine te herkennen. Zo heeft God in Zijn genade merktekenen gegeven, om uit allen, die zich met de naam „kerk“ bedekken de ware kerk te onderscheiden.

Bewezen had moeten worden, dat de kerk geen instelling Gods is, maar een instelling van mensen. En voorts, dat de Heere wel in de „norm“ de „ware kerk“ ons voorgehouden heeft, maar wij aan deze „ware kerk“ nooit toekomen. Maar daar vinden wij niets van in de Schrift. En ook niet in de Belijdenis. Deze laatste spreekt van de kerk als een congregatie — een kudde die God samenvergaderd — en van coetus — wij, die ons in geloofsgemeenschap bij die kudde voegen. Hij Die aan deze congregatie, aan die kudde Zijn merktekenen gaf, Hij is de eerste. Wij, die naar deze merktekenen zoeken, en die haar bewaren op Zijn bevel en door Zijn genade, wij zijn de tweede. En laten wij toch niet vergeten als er geen kerk is, dan kan er ook nooit een kerkelijk institutioneel leven zijn. Precies, wanneer er geen huwelijk is, er ook van geen huwelijksleven kan gesproken worden. Niemand past deze redenen toe op het huwelijk, op het geslacht, op den staat. Maar waarom dan wel op de kerk?

De zakdoek is voor den dag te halen. Als kenteken. En als kenteken.

Men weet nu meteen, hoeveel confessionele ernst er zat in de opmerking, eerst van ds N. Y. v. Goor (goed bedoelend Kuypertiaan) en toen van ds H. Veldkamp (propageerend Heppiaansch Kuypertiaan), toen van hen beiden geschreven werd over „latente kenmerken“. Bij zulke opmerkningen zegt men: houd je zakdoekje maar in den zak: de slapers sukkelten toch wel weg uit het licht, dat „openbaar maakt“ wat een ware en wat een valsche vergadering is hier beneden.

K. S.

„NORMATIEF“.

In ons vorig nummer namen we over een gedeelte van het artikel, dat door ds E. T. v. d. Born gewijd was aan de stelling, door Dr F. H. v. Meijenfeldt opgenomen in zijn dissertatie, betreffende de „ware kerk“. Hierboven vindt u het slot ervan.

Dr v. Meijenfeldt heeft op het artikel van ds v. d. Born geantwoord. Een begin van dat antwoord is opgenomen in het Prov. Kerkblad van Utrecht ten dienste van degenen die meenen, dat de Heere niet wilde, dat b.v. Greijdanus nog een ambt bediende. Onder zulke zangers en speellieden verkeerende, schrijft thans dr v. M., dien we, dat willen we er even duidelijkheidshalve aan toevoegen, een prettig man vinden, maar niet sterk genoeg om „neen“ te zeggen tegen de V.U., ook niet; waar deze een synode in den sloot rijdt, en dan maar onzin poneert, en d w i n g t te poneeren, onzin dien dr v. M. niet gelooft, maar dien hij slijkt vanwege..... misschien wel zijn theorie aangaande feit en norm.

Onze lezers herinneren zich de situatie? Dr v. M. had volgende stelling geponeerd:

„In art. 29 van de Nederl. Gel. Bel. duidt „de ware kerk“ de norm aan voor het institutioneel kerkelijk leven. Benoeming van een bepaald kerkelijk instituut met die titel verheft een feit tot norm“.

Daartegen had ds v. d. B., ik meen terecht, bezwaar ingebracht. Dr v. Meijenfeldt antwoordt daarop nu:

Nu die kwestie van de norm. Ik geloof, dat hier bij Dr v. d. B. een misverstand bestaat over de zin van mijn bewering. Het is nl. mijn overtuiging, dat de gehele belijdenis van artikel 1 tot artikel 37 een normatief karakter draagt. En daarom hangt mijn stelling samen met mijn kijk op de aard van de belijdenissgeschriften in het algemeen.

Ik kan 't niet helpen, dat ik bij dit antwoord denk aan meer apologieën uit den kring van de wijsbegeerte der wetsidee. Je leest iets, zóó als het er staat; je geeft er argumenten tegen in; de ander wordt dat

gewaar; hij laat de argumenten liggen; hij zegt ook niet, dat zijn woorden verkeerd gelezen of verminkt geworden zijn; doch hij zucht: we redeneeren elkaar voorbij; de „zin“ is een andere.

Zoo beweert dr v. M., dat de „zin“ van zijn woorden anders is dan ds v. d. B. verstaand.

Ik versta dat niet. Als bij een promotie iemand een stelling levert, dan moet hij zóó spreken, dat iedereen in zijn eigen taal zich aangesproken weet. En dus er op in kan gaan. Moet iedere opponent eerst hooren: maar de ZIN mijner woorden is anders, dan is het uurtje voorbij, eer iemand van de opponenten een zakelijk antwoord kreeg.

Zoo is het ook met dat miserabele woord: de belijdenis is normatief.

Bedoelt dat, dat wij gelooven, dat de belijdenis zelf naar de Schrift is, en dat dus onder voorbehoud van eventueel noodig blijkende nadere toetsing aan de Schrift, zij ons binden moet, dan zijn we het samen eens.

Maar verder?

Als ik in de belijdenis zeg: wij gelooven met het hart, en belijden met den mond, dan moet men dat van mij aanvaarden. En als ik dan iets „belijd“ in een thetische bewering, dan moet iedereen gelooven, dat ik dat meen. Zóó, als het daar gezegd is. Want anders zou een debat over het normatief „karakter“ der belijdenis een moele term zijn ter bedekking van het beschamende feit, dat ik maar laat raden naar het „karakter“ van mijn bewering: ik geloof met het hart en belijd met den mond.

Dr v. M. vervolgt:

Ik geloof dat in het laatste conflict binnen de Gereformeerde Kerken de kwestie van de aard van de belijdenissgeschriften een centrale rol heeft gespeeld.

Ik geloof daar niets van. Ik had me in 1944, die 5 dwaze vragen vóór me, er best met zóó 'n geleerdheid uit kunnen draaien. Maar daar was Ridderbos niet mee geholpen (die had hulp nodig) en Grosheide niet (die had ook hulp nodig), en ik zelf niet (ik had ook hulp nodig, om niet méde de kerken uit te leveren aan valsche wetten), en de kerken ook niet. Het liep doodgewoon hierover: of sommige formulaties naar den inhoud van God waren, en dit zóó evident, dat een candidaat MOEST zeggen, op straffe van anders de schapen niet te mogen weiden: ik zie daarin zóó duidelijk niet Ridderbosiaansche Kuypere-miniscenties, voorgedragen met Bedumer B-trots van uit de dagen van het verzet der V.U. tegen ds T. Bos, doch de stem des Heeren HEEREN, dat ik plechtig beloof, mijn schapen geen kostje te zullen voorzetten, dat niet heeltemaal klopt met dit spul. En als dr v. M. dat nu eens nuchter toegaaf, want die candidaatjes hebben van zijn „normatief karakter“, etc., van Grosheide niets hooren vertellen, wel, dan zou hij niet langer een kerkeraad praesideeren die Holwerda en v. d. Born eruit gooit. Dom, en dwaas, en slecht, wijl — synodaal. Dan zou hij zich vrijmaken; want hij gelooft die uitspraakjes óók niet, als in gewoon nederlandsch uitspraken Gods zijnde.

K. S.

WARE KERK EN WAAR HUWELIJK.

Dr F. H. v. Meijenfeldt vervolgt zijn antwoord aan ds v. d. Born. Hij schrijft:

Ondanks de gebrekkigheid van ons huwelijksleven spreken wij toch van een waar huwelijk; mogen we dat dan niet doen ten aanzien van de kerk? — zo vraagt Dr v. d. B.

Deze vergelijking is niet zuiver. Mijn stelling beweert nergens, dat wij een bepaald instituut niet „ware kerk“ mogen noemen, maar wel dat wij het niet mogen aanduiden als „DE ware kerk“.

Ik meen dat het toch wel wonderlijk is, wanneer ik zou beweren: mijn huwelijk is HET ware huwelijk, terwijl alle andere huwelijken VALSE huwelijken zouden zijn. Sommige overduidelijke paartjes kunnen dat wel eens zo echt sentimenteel tegen elkaar zeggen: zoals wij van elkaar houden gebeurt het nergens, wij kennen pas goed de ware verloving. Maar Dr v. d. Born zal het met mij eens zijn, dat daarin iets drakerigs steekt.

Met zulke weerlegging wordt de aanvaller-opponent al zoo ongeveer aanstonds in het aureool gezet van „wie wel gelijk zal hebben“. Dr v. d. Born heeft, terecht, er aandacht aan gegeven, dat door dr v. M. het „waar-zijn“ van de ware kerk in geding gekomen was. Nu blijkt, dat dr v. M. het heeft over dat lidwoord: „DE“ ware kerk. Je mag wel zeggen, dat een bepaald instituut (ook dat waarin Holwerda-v.-d.-Born een ambt hebben???) een ware kerk is (naast dat waarin men met eede beweert: zij MOGEN niet preeken, van den Heere!), maar hij mag niet zeggen: (ergens) is DE ware kerk. Dat mogen we volgens dr v. M. nooit zeggen van een bepaald instituut, we zouden het dus ook niet mogen zeggen, indien de kerk van dr v. M. over heel de wereld was uitgebreid op de basis van de drie formulieren plus de uitspraakjes van 1944, en de vonnissen over Holwerda-v. d. Born. Die gelden toch zeker niet alleen voor Amersfoort?

Maar als het zóó bedoeld is, dan strijdt dr v. M. met de belijdenis, waar ik trouwens toch al van overtuigd ben. Want de vergelijking met het huwelijk gaat niet op. Wel bij v. d. Born (die het had over het „waar-zijn“, niet bij dr v. M. (die het nu heeft over het „DE“-ware zijn). Spreekt de belijdenis niet over de „algemeene“ (katholieke) kerk? Huwelijken MOETEN bij miljoenen gesloten worden.

Moeten ook kerken bij miljoenen, of duizenden, of honderden, of tientallen worden ingericht? Of is het de bedoeling, dat aan alle plaatsen de kerken zoo worden ingericht, dat zij een verband aangaande, zoo mogelijk, als de geografische bezwaren overwonnen worden, een net over heel de wereld leggen?

Als dr v. M. een argument geeft, dat doorslaggevend is, dan zullen we dus het latijn der belijdenis zoo moeten vertalen, dat er nergens meer gelezen wordt „de“, doch „een“ ware kerk. Hij gelooft dan een aantal heilige, algemeene, christelijke kerken, laat ons zeggen op den grondslag van 1944, toen met profetisch gezag een synode, sprekende voor heel de wereld (of zij het hooren wilde, of niet, dat gaat een synode niet aan) verklaarde: Greijdanus mag geen ambt bediennen, dat verbiedt de Heere. Dat kan wat worden; zeg het gauw aan Barkey Wolf, en aan dr H. N. Ridderbos (wereldraad). Maar ik zie toch geen kans, op die manier art. 27—29 te lezen. Ook niet de twaalf artikelen.

K. S.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Aangenomen naar:

Groningen: A. Jagersma te IJmuiden.

Bedankt voor:

Murmerwoude-Oenkerk: Joh. de Wal te Rijnsburg.

— PROPAEDEUTISCH-EXAMEN. Geslaagd voor het propaedeutisch-examen de heer C. J. Smelik, Jan van Arkelstraat 88, Kampen.

— DS H. SCHOLTE te Nieuwleusen moet op doktersadvies voorlopig minstens 3 maanden bedrust houden.

— RIJNSBURG. De Raad der Geref. Kerk te Rijnsburg heeft besloten voortaan de huwelijksbevestiging te doen plaats vinden, volgens het huwelijksformulier, in de vergadering der Gemeente, zooals deze geroepen is samen te komen tot den dienst des Woords en der gebeden op den Dag des Heeren.

Dezelfde kerkeraad besloot tevens de tot nu toe plaatselijk gebruikelijke z.g. bid- en dankdagen in de week af te schaffen en voortaan op den Dag des Heeren, aan deze tot nu toe gebruikelijke bid- en dankdagen voorafgaande of daaropvolgende, de bijzondere stoffelijke noden in Woorddienst en gebeden te gedenken.

KORT VERSLAG van de vergadering van Deputaten voor de Zending onder heidenen en Mohammedanen, gehouden te Zwolle op 11 Jan. 1951.

1. Bij afwezigheid van den voorzitter opent de Assessor, Dr. Visser, de vergadering.

2. Enkele financiële aangelegenheden worden geregeld, o.a. inzake den aankoop van een schrijfmachine.

3. Ingekomen stukken:

a. een schrijven van de Hendr. de Cockstichting i.v.m. de uitgave van „De Geopende Deur“; een beslissing hierover wordt uitgesteld tot ook de voorzitter aanwezig is;

b. een gestencild stuk van de Friese Zendingdeputaten, behelzende een verdediging van het aanvatten van het zendingswerk op West-Borneo; dit stuk zal nader onder oogen worden gezien, nadat meerdere exemplaren ontvangen zijn van de Friese Deputaten;

c. de waarnemend voorzitter doet mededeeling van een door hem ontvangen brief van de Chr. Ref. Board of Missions in Noord-Amerika inzake een in Mei of Aug. 1951 te houden Intern. Geref. Zendingconferentie; overeenkomstig het bepaalde op de Synode van 1905, Acta, art. 42, besluiten Deputaten, gezien het feit, dat de Amersfoortsche Synode 1948 besloot niet deel te nemen aan de

Wijzigingen Handboek 1950

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Blz 16 Schouwerzijl. Adres kerkeraad: P. Dijkstra, E 15, Schouwerzijl, post Menningeweer. Diaconie: J. Brouwer, Menningeweer. Zendingcommissie: R. Dijkstra, Schouwerzijl.

Blz 28 Beilen. Adres kerkeraad: G. Westerhof, Makken 171, Beilen.

Blz 31 Meppel. Adres kerkeraad: W. v. d. Linde, Soembastraat 50.

Blz 47 Apeldoorn. Adres kerkeraad: E. Smit, Schuttersweg 118.

Blz 48 Doesburg. Adres kerkeraad: A. Fennema, Meipoortstraat 61. Adres Diaconie: J. Stutvoet, is thans telefonisch aangesloten onder K 8334—539.

Blz 63 Wieringermeer. Adres kerkeraad: A. Vos, Brugstraat 32 Zuid, Middenmeer. Tel. 193.

Blz 71 Leerdam. Adres kerkeraad: N. D. Clements, Lingestraat 41. Diaconie: D. v. Nielen, Horndijk 4.

Blz 77 's-Gravenhage—Oost. Adres kerkeraad: J. P. Meijer, Vondelstraat 50.

Blz 81 Capelle a. d. IJssel. Adres kerkeraad: A. J. C. Stam, Alexanderstraat 6. Diaconie: C. F. v. d. Sluis, Bernweg 492. Reg. preekbeurten: F. D. v. d. Dool, Tel. K 1804—519.

Blz 82 Kralingscheveer. Adres diaconie: J. L. Bol, Ottersgracht 14.

Blz 87 Vlaardingen. Telefoonnr. van Ds D. Nieuwenhuis is thans K 1898—4090.

Blz 91 Eindhoven. Adres kerkeraad: H. J. Houtman, Boschdijk 558. Diaconie: A. Bossema, Fahrenheitstraat 10.

zgn. Oecumenische Synode van Amsterdam 1948, van welke de oprichting van genoemden Intern. Zendingeraad uitgaat, aan deze Conferentie geen medewerking te verleenen; d. van de Part. Syn. van Groningen een schrijven, behelzende de vraag wat het oordeel is van de Deputaten inzake de „aflopende zendingstaak op Oost-Soemba“; zal geantwoord worden, dat deze zaak bij Deputaten in bespreking is en dat zij daarover hopen te rapporteren aan de e.k. Generale Synode.

4. De Bremmer deelt mee, dat de kerkeraad van Zwolle een brief ontving, waarin bericht werd, dat een bedrag van 10000 roepiah (f 8000,—) voor den zendingarbeid werd geschonken, ter besteding voor een bijzonder doel, buiten de gewone begroting voor 't zendingswerk om; hiervan wordt met groote dankbaarheid kennis genomen.

5. De de Vries deelt mede, dat hij met De Wielenga Deputaten heeft vertegenwoordigd bij het vertrek van De Agema.

6. Met br. Van Egmond te Hillegom, door den kerkeraad van Zwolle benoemd voor den Schooldienst op Oost-Soemba, zal vóór zijn vertrek D.V. een bespreking plaats hebben.

7. Een aanvang wordt gemaakt met de bespreking van de vraag: „loopt de zendingstaak op Soemba af, e.g. is deze in feite niet reeds afgelopen?“ Nadat verschillende Deputaten hun meening hierover hebben kenbaar gemaakt,

wordt aan De Kapteyn verzocht de opgestelde nota's en het besprokene in een memorie samen te vatten, opdat op de volgende vergadering van Deputaten zoo mogelijk over deze aangelegenheid een advies kan worden opgesteld voor de e.k. Generale Synode.

8. Na dankgebed van De Veltman sluit de waarnemend voorzitter de vergadering.

Namens Zendingdeputaten,

H. VELTMAN, 2e scriba.

TOELICHTING CORPSLIED, VIII.

17. Regel 8, 2e couplet: *expolit* (vgl. „Vindicat atque Polt“); Faber, s. v. *polto*, 248, *ausputzen*, *zieren*; *expolire* *aliquem* et *hominem* *reddere*, *einen* *ausmustern* und *zum* *manne* *machen*; *doctrinis* (!) *aliquem* *expolire*, *unterrichten*; het begrip staat in de omgeving van *quadrare*; Cicero spreekt van een *oratio* *quadranda* (zie bedoeld Reformatie-artikel) en ook van de *expolitio* *orationis*, *inventi*. *Expolitio* als *schema* *rhethorum*, *est* *explicatio* *seu* *variatio* *eiusdem* *sententiae*, *verbis* *commutatis*. — Inzake de verwantschap van *polire* met *quadrare*, denk aan de opmerking hierboven, over *caementa* die *opponuntur* *pilabus*; deze zijn zowel van *polire* als van *quadrare* object. Ook in den bijbel (Vulgaat) trouwens: *polire* in 3. Reg. (= 1 Kon.) 6:36; 1 Par. 22:2; Jer. 46:4 (lansen wet-

ten!); (Baruch 6:7); (1 Macc. 13:27). Het citaat, boven, opm. 10, bedoeld (Godescalc d'Orbais) noemt in één adem de praedicaten: *excidat* *quadrat* *pollat* *decorat* *comat* *consolidat*. Vandaar, bij Faber, 204, s. v. (*pollo*), 205 (*polare*): *aufgemauert* *pfeiler* *von* *quadersteinen* (vgl. hierboven, opm. 5). — „*In solidum*“, zeer bekende uitdrukking in verband met een wandelend citaat uit Cyprinus (*episcopatus* *unus* *est*, *culus* *a* *singulis* *in* *solidum* *pars* *tenetur*); hier bedoeld in den zin van: *gantz* *und* *gar* *völlig* (Faber, die verwijst naar: *Nulla* *in* *solidum* *mihi* *doma* *dederunt*, 667).

18. Regel 1, 3e couplet: *lapis* *angularis*, „hoeksteen“, Vulgaat Job 38, a. 6, *dimisit* *lapidem* *angularem*; Isalae 28, d. 16, *Lapidem* *probatum*, *angularem*; Ephes. 2, d. 20, *ipso* *summo* *anguli* *lapide*; 1. Petr. 2, b. 6, *lapidem* *summum* *angularem*. Men behoeft maar te denken aan de „steen-theologie“ (vgl. Gustav Stählin, Skandalon), en aan Daniëls visioen van uit den berg losgeworpen steen, die zelf een groote berg geworden is, en aan het citaat, zie boven, van Godescalc d'Orbais, etc. etc., om te weten, waarom in het kader van dit vers (tempel-hoeksteen, quadratie, levende steenen, gebouwd op den hoeksteen), de *lapis* *angularis* wordt genoemd. En waarom met Christus besloten wordt, en in den gebedsvorm, na de indicativi der eerste coupletten, Genoemde bijbelplaatsen zeggen trouwens alles.

Zondagmiddag is nog onverwachts in Jezus ontslagen, onze lieve en zorgzame Man, Vader, Grootvader en Overgrootvader

JOHANNES CORNELIS JANSSEN,

Oud-Hoofd der Chr. School te Driewegen, Terneuzen, eerder Weduwnaar van P. C. Verbrugge,

in de ouderdom van 82 jaar.

Heemstede:

H. L. F. JANSSEN—

HAGEMAN.

Den Haag:

M. JANSSEN.

A. JANSSEN—TEN KAATE.

Terneuzen:

M. E. JANSSEN—DEES.

Zaamslag:

M. CH. VAN OVERBEEKE—JANSSEN.

A. VAN OVERBEEKE.

Terneuzen:

M. ABRAHAMSE.

Den Haag:

J. B. VAN OVERBEEKE—JANSSEN.

F. C. VAN OVERBEEKE.

Heemstede:

C. P. FLORUSSEN—

JANSSEN.

A. FLORUSSEN.

Pretoria:

J. C. JANSSEN.

M. F. JANSSEN—

DE RUYTER.

Kleinkinderen en

Achterkleinkinderen.

Heemstede, 28 Januari 1951

Jacob van Campenstraat 57.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.—

Catechismus f 2.—

Alle terugzendingen

onder rembours.

Zalmstraat 1 • Scheveningen

Aan een bejaard echtpaar of twee personen wordt een

VOLLEDIG PENSIO

aangeboden, mooi en gunstig gelegen op één van de mooiste stand van het dorp Zuidlaren (prov. Drenthe), bestaande uit zitkamer plus serre en slaapkamer. Brieven onder Nr 517, Bureau „De Reformatie“, Goes.

De in dit blad opgenomen

„Correspondentie en samenspreking met Deputaten van de Christelijke Gereformeerde Kerken“

is thans in brochurevorm verkrijgbaar.

De prijs van deze brochure van 32 pag. in omslag bedraagt slechts 25 cent.

Toezending zal geschieden uitsluitend bij vooruitbetaling per postwissel of op giro 537347 van H. H. v. d. LINDEN, Tulpstraat 62a, Goes.

Comité tot verspreiding van goede en goedkope Geref. lectuur.

De wereldpolitiek in het licht van de Schrift

door A. ZIJLSTRA

De eerste regel van dit boek luidt:

„Wij willen de wereldpolitiek in haar grote trekken voor verleden, heden en toekomst bezien in het licht van het Woord Gods...“

Daarmede is de strekking van dit boek kort en duidelijk aangegeven. Maar wanneer er ooit behoefte was aan een dergelijk boek dan nu wel, nu de wereldpolitiek, heel de wereld en ook ons persoonlijk leven zo van nabij raakt. Daarom is dit werk van groote actualiteit.

Uit de inhoud nemen we het volgende over:

1. Woord en Wereld; 2. Schrift en Historie; 3. De Volkerentafel; 4. Het Kerkgezin; 5. De Kerkstaat en de Wereldpolitiek; 6. De O.T. Kerk en de Wereldrijken; 7. Wereldrijk en Wereldrecht; 8. De Kerk de wereld in; 9. Augustinus; 10. Het Christelijk Wereldrijk; 11. Een keerpunt; 12. De Reformatie; 13. De ware Kerk en het Wereldrecht; 14. Rede en Revolutie; 15. De Restauratie; 16. De machtige mensch; 17. Imperialisme en Pacifisme; 18. Wereldoorlogen en Wereldeenheid. Slot: Enkele hoofdgedachten.

Dit boek van 256 pagina's op uitstekend opdikkend romandruk, verschijnt, in mooie linnen band gebonden, als vierde deel van de R.B.-Serie. De abonnees ontvangen tevens daarbij ingesloten het prospectus voor de nieuwe jaargang, dat uitvoerig inlicht over de in de nieuwe jaargang te verschijnen boeken, die inderdaad een verrassing zullen zijn.

Het boek van de Heer A. ZIJLSTRA kost in de boekhandel f 5.50, maar de abonnees op de R.B.-Serie ontvangen het voor de ongelooflijk lage prijs van slechts f 2.90.

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES, Giro 36000

Men abonneer zich bij de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgevers:

De 3e druk

Van Souvereine Liefde

door

DS E. TH. VAN DEN BORN,

kwam zo juist van de pers.

Het werk is in nieuwe uitvoering gebracht, met geheel nieuwe bandtekening in goud-druk, en gedrukt op prima houtvrij, opdikkend papier.

Prijs is f 3.25. Maar verenigingen en kerkera-den kunnen gebruik maken van de belangrijke korting bij de bestelling van minstens 20 exemplaren.

Verkrijgbaar bij de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES.

EN NU ALLEMAAL!

De gehele pers is enthousiast over deze zeldzaam mooie Zangbundel. Vooral de fijne keurcollectie Valeriusliederen vallen in de smaak.

En M. A. Smit schrijft over deze bundel in „Organist en Eredienst“ het volgende:

„Hier werken reformerende krachten, die zich trouwens veelal bedienen van dichtkunst, zang en muziek. In geloofskracht is gegrepen naar de samenstemming van eeuwigheidsleven en tijdelijk bestaan... Tenzlotte: als we deze Zangbundel vergelijken met het moois dat veelal uit het buitenland geïmporteerd, hier via radio en grammofoonplaat ten beste wordt gegeven en waarmee een groot deel van het huidige geslacht zich vrolijk maakt, dan zijn we dankbaar dat deze uit-gaaf tot stand is gekomen; ze zal er ongetwijfeld in gaan!“

Prijs: f 7.90

Bestel deze bundel bij de boek- of muziekhandel of rechtstreeks bij de uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES, Giro 36000

Adverteert in dit blad!

Zangbundel voor de Christelijke Gezinnen en Verenigingen